

අදුරු හෝරාව

බිහිසුණු හුනියමක බේදනීය අභිරහස...

මල හිරු අහසේ විශාල කඳු ගැට දෙකක් අතරින් බැස යන්නට සූදනමින් තිබිණි. හතර අතින් ඇදෙන කුරුල්ලන් තමාගේ නිවෙස් සොයා වේගයෙන් ඇදී යන ආකාරයෙන්ම පෙනී යන්නේ එදින ඔවුන්ගේ දවසේ වැඩ කටයුතු අවසන් වී ඇති බවයි. හිරු බැස යන්නට ආසන්න නිසා අහස රක්ත වර්ණයෙන් දිස් වන්නට විය. අවටින් කළුවර යන්නමින් ඇදී එන විට පිලේ වූ මලානික ලාම්පු දැල්ලෙහි ආලෝකය මඳක් වැඩි කල අබරං සීයා තමා ඉදිරියේ වූ දරුවන්ට කියමින් උන් කතන්දරය තැවත කීමට පටන් ගත්තේය.

"ඔන්න ඒම තමයි දරුවනේ මේ කතාව අවසන් වෙන්නෙ. තවත් කතාවක් කියලා දෙන්නමි. ඉදහල්ලකො උබලට මං බොන්න බෙලිමල් වතුර ටිකක් අරන් එතකන්" යැයි පැවසූ සීයා තමාගේ පොල් අතු සෙවිලි කල මැටි පැල්පත තුලට වැදුනේය.

අබරං සීයාගේ කුඩා පැල්පත ගමෙන් මඳක් ඔබ්බට වන්නට ඝන වනාන්තරය අසල පිහිටා තිබුණි. ලමුන් හයදෙනෙකුගෙන් යුත් කන්ඩායමක් සෑම දිනකම පාහේ තොරවදවාම පැමිණි අබරං සීයාගෙන් කතන්දර අසන්නට පුරුදු වී සිටියෝය. එම කන්ඩායමේ සුනිමල්, කමල්, නිමල් ලෙස පිරිමි ලමුන් තිදෙනෙකු හා සමන්මලී, සමනලී හා සපුමලී ලෙස ගැහැනු ලමුන් තිදෙනෙකු විය. ලමුන් සෑම දිනකම වනාන්තරය අසල නිවසට පැමිනෙන්නේ ඔවුන්ගේ හිත මිතුරු අබරං සීයා මුත ගැසීමටයි. අබරං සීයා ද දරුවන්ට සැලකුවේ ඉතාමත් ආදරයෙනි.

"දරුවන් දැන්නම් අදුර වැඩි වෙනවා වාගේ. දැන් උබලා ගෙවල් වලට ගියොත් තමා හොඳ" බෙලිමල් බී අහවර වී අබරං සීයා ලමුත් පිරිසට පැවසුවේය.

"අනේ සීයේ, තව එකම එක කතාවක් කියන්නකෝ. ඒකත් අහලම අපි ගෙවල් වලට යන්නම්" කීයා කමල් හඬ නගන්නට විය.

"හොඳයි එහෙනම් මට කියාපල්ල උබල අහල නියතවද කියල මෝහිනී අවතාරෙ ගැන" කියූ අබරං බැරැරුම් බැල්මකින් ලමුත් පිරිස දෙස බැලුවේය. කිසිවෙකුගෙන් පිළිතුරක් නොවූ බැවින් සීයා කතාව පටන් ගත්තේය.

"ඔන්න පුනේ එකමත් එක කාලයක මහා බ්‍රහ්මයා වෙනුවෙන් තපස් රැකපු බ්‍රාහ්මණයෙක් හිටියලු. මේ බ්‍රාහ්මණයා අවුරුදු ගනනාවක් එකම තැනක් ඉදගෙන මහා බ්‍රහ්මයා වෙනුවෙන් තපස් රැකල නියතවලු. හැබැයි ඔහු ඒම කරලා නියෙන්නෙ මහා බ්‍රහ්මයාගෙන් වරමක් බලාපොරොත්තුවෙන්. තපස අවසානයේදී ඒ ගැන සතුටු උන මහා බ්‍රහ්මයා ඔහුට වරයක් ලබා දෙනවා. ඒක තමයි ඔහු අත තබන ඕනෑම දෙයක් ඔහුගේ හිතේ තිබෙන පරිදි වෙනස් වෙන එක. ඉතින් වරය ලැබුනට පස්සේ බමුණගේ හිත වෙනස් වෙන්න ගත්තලු. කුහක ගති මතු වෙලා බල තණ්හාව ඉහටත් උඩින් ගලාගෙන එන්න පටන් ගත්තා. ඔහු මහා බ්‍රහ්මයා මෙනතම අලුවෙලා යන්න කියලා ප්‍රාර්ථනාවක් කරල මහා බ්‍රහ්මයාගේ පසු පසින් එලවන්න පටන් ගත්තලු. තමන්ගේ මන්දිරේ දිහාවට පත බයේ පලා එන මහා බ්‍රහ්මයාත් ඔහුගේ පිටුපසින් පත්තාගෙන එන ගුහමකු බමුණාත් මේ වෙලාවේ මන්දිරයේ හිටපු විශ්ණු දෙවියන් දැක්කලු. සිද්ධිය ඉවෙන් මෙන් වටහා ගත් විශ්ණු දෙවියන් වියරුවෙන් වගේ ඉදිරියට දුවගෙන එන බමුණා ඉදිරියට මවලා යැව්වලු තරුණියක්. ඒකත් තිකත්ම තිකත් තරුණියක් නෙවෙයි. ඇ දකින ඕනම් කෙනෙකුගේ ඇස් ඒකි ලග තතර වෙනවලු.

හම ඇත් දල පාටලු. විලුම් ලගට දිග ඝන කොණ්ඩයක් වගේම ඕන කෙනෙක් වගේ වෙත මැණික් කැට දෙකක් වගේ ලස්සන ඇස් දෙකක් තිබුනලු. ඒ ගැනු රුව දැක්ක ගමන් බමුණට හිතේ තිබ්බ තරහ අමතක වෙලා අර තරුතිය ගැන ආශාවක් වගේම ආදරයක් ඇති උනාලු.

ඉතින් ගැනු ලග මායම් කියල දෙයක් තියනවලුනේ. තරුණිය අවස්තාව අනුව මායම් දෙක තුනක් දලා බමුණා තවත් වගේ කර ගත්තලු. අවසානයේ දී තරුණිය බමුණට කීවලු තමන්ට ඇත්තටම ආදරෙයි නම් හිස මත අත තියල දිවුරන්න කියල. තරුණියගේ කතාවට රවටුන බමුණා මහා බ්‍රහ්මයාට සාප කරල තිබ්බ අත තමාගේම හිසේ තියා ගත්තලු. ඊට පස්සෙ බ්‍රහ්මයා දීපු වරමේ ප්‍රතිඵලයක් විදියට බමුණා අලු වෙලා විනාශ වෙලා ගියාලු. මෝහිනී කියන්නේ විශ්ණු දෙවියන්ගේ ස්ත්‍රී ස්වරූපය කියලත් සමහරු කියනව.

හැබැයි ඒ කතාව ඇරුනම තවත් විදියේ කතාවක් තියනව. ඉන්නකො මං ඒකත් කියන්න.

මෝහිනී කියන්නේ රූමත් කාන්තා වේශයෙන් ඉන්න යක්ෂණියක්. දරුවෙක් එහෙම වඩාගෙන, සුදු සාරියක් ඇඳලා තමයි මෙයා ඉන්නවා කියන්නේ. පිරිමින්ට බැල්ම දුන යකින්නක් විදියටයි මෙයාව ප්‍රසිද්ධ. මෝහිනී කියන තමේ තේරුමත් “ මුළා කරන්නී” කියන එක ලු නේ. තනියෙන් මග යන තරුණයෙක් ට, තමන්ගේ දරුවා ව අල්ලගන්න කියලා මේ යක්ෂණිය ඉල්ලීම් කරනවලු. සමහර අය කියන විදියට, ඊටපස්සේ මෝහිනීගේ පෙනුම, බියකරු විදියට වෙනස් වෙනවා. මේකට බය වෙත පිරිමින්ට තමයි “මෝහිනී ගැහුවා””ය කියලා කියන්නේ.

හැබැයි, මේ ජනප්‍රවාදයේ එන එක කතාවක් විතරයි දරුවනේ. මෝහිනී ගැන තවත් වෙනස් විදියකටත් අපට අහන්න ලැබෙනවා.

පෙම්වතියක් හිටියත් තැනත්, තමන්ගේ අධික රාගාධික හැඟීම්
 හංගාගෙන ඉන්න තරුණයන් වෙත රාත්‍රියේදී ළඟා වෙන
 මෝහිනී, නින්දෙන් ඉන්න ඔහු සමඟ සංවාසයේ යෙදෙනවා දු.
 හැමදුම මෙහෙම වෙද්දී, මේ තරුණයා පර්ඨලක් ගාණට ම
 කෲ වෙනවා දු. සමහර වෙලාවට ඔහුගේ කණට කොඳුරලා,
 ඔහු ලවා නිවසේ දොර අරවා පිටතට ගෙනගොස්
 යකෂාවේෂයෙන් බිය වද්දන්තත් මෝහිනී සමත් වෙනවා.
 ගොඩක් වෙලාවට බෑවුම් දිය කඩවල්, වැව්, පොකුණු හා
 සොහොන් පොළවල්වලට එක්කරගෙන ගිහින් මරා දමන්නත්
 පෙළඹෙනවා දු. හැබැයි නින්දෙන් ඇවිදින මේ තරුණයා,
 තමන්ගේ පයේ සීතල වතුර ගැවුණු ගමන් ඇහැරෙන බව
 තමයි කියන්නේ. එතකොට ඔහුට වෙන්න තියෙන
 විත්තැහියෙන් ගැළවෙන්න පුළුවන්. මොහිනීගේ දිෂ්ටිය වැටිලා
 ඇති බව වැටහුණොත්, ඒ තරුණයා තිදුගන්න කාමරේ සහ
 ගෙදර තියෙන අතින් දොරවල් ළඟ තෙත් කරපු ගෝනි
 තියන්න ගැමියන් පුරුදුවෙලා ඉන්නේ ඒ තිසයි.

ඉතිරි ඒවා පස්සෙ කියන්න බැරිය දැන් උබලා අදුර
 වැටෙන්නට කලින් ගෙවල් වලට පලයල්ලා"යැයි පවසමින්
 අබරං සියා කතාව අවසන් කලා.

ගොර සපුන් ඇහැරෙන ඇදිරියේ
 දෙල හඬන තුන් මං හන්දියේ
 කවුරු එතතුරු මග බලනවාද
 මෝහිනී මගෙ නංගියේ.....
 උබේ දරුවා ගන්න කවුරුත්
 නොයෙන මුසල මණ්ඩියේ
 උබට දරුවෙක් දෙන්න

මිනෑ තරම් අය ඇති තංගියේ...

සුරගනට අමතකව දරුවන්

හඩද්දී කුනු බක්කියේ

උබ යකිත්තක් උතේ කෝමද

කියා දීපත් තංගියේ....

(ගායනය- සමන් ලෙනිත්)

කෙමෙන් කෙමෙන් හතර වටින් අදුර ගලා එන්නට විය.අහසේ වූ සදු යන්නමින් කළු වලාකුළු අතරින් මෝරා එමින් තිබුණි. අබරං සීයාගේ පැල්පතෙන් පිටත් වූ ලමුන් පිරිස ගිනි හුලක්ද අතැතිව ඉදිරියට ඇදෙන්නට විය. ඔවුන් ගමන් කරන පාර දෙපස විශාල වෘක්ෂලතා රාක්ශයන්ගේ පෙනුම ගත්තෝය. තමුන් ලමුන් පිරිස කිසිදු කතා බහකින් තොරව ඉදිරියට ගමන් කළෝය.

කෙමෙන් කෙමෙන් හතර වටින් අදුර ගලා එන්නට විය.අහසේ වූ සදු යන්නමින් කළු වලාකුළු අතරින් මෝරා එමින් තිබුණි. අබරං සීයාගේ පැල්පතෙන් පිටත් වූ ලමුන් පිරිස ගිනි හුලක්ද අතැතිව ඉදිරියට ඇදෙන්නට විය. ඔවුන් ගමන් කරන පාර දෙපස විශාල වෘක්ෂලතා රාක්ශයන්ගේ පෙනුම ගත්තෝය. තමුන් ලමුන් පිරිස කිසිදු කතා බහකින් තොරව ඉදිරියට ගමන් කළෝය.

"අදහම් කතාවට ටිකක් බය හිතූනා වගේ" පිරිස අතර වූ නිහඩ බව බිඳිමින් සමතලී කතාවට මුල පිරුවාය.

" ඇයි බයද ?, මෝහිනී ඇවිත් අතට ලමයා දීලා යයි කියලා"කමල් පැවසුවේ සමනලීව ලැජ්ජාවට පත් කරමින් මෙන්ම පිරිසම සිතහවමිනි.

" නෑ ඒක ගැනනම් බයක් නෑ. කෝමත් මෝහිනී ගැනු ලමයි භොයාගෙන එන්නෙ නැතේ"සමනලී තෝක්කාඩුවට මෙන් පැවසුවා ය.

" ආ මෝහිනී එන්නෙ පිරිමි අය භොයාගෙන විතර ද ?,මං කියන්නෙ කලු කුමාරයා හරි එන්නෝන මේකිගේ කට වැහෙන්න"කමල් පැවසුවේ සමනලීව තරහ ගස්වන්නට කියා සිතාය.

තමුත් සමනලීට උත්තරයක් දීමටවත් කල් නොතිසා ඔවුන් ඒ වන විටත් සමනලීගේ නිවස අසලටම ලගා වී තිබුනි.සමනලීත් ඇගේ මිතුරිය වන සමන්මලීත් මිතුරන්ගෙන් සමුගෙන නිවස වෙත ගිය අතර ඉතිරි ලමුන් පිරිස තවදුරටත් ඉදිරියට ඇදෙන්නට විය.

තව තවත් අදුර දසන පැතිරෙන්න විය.අහසේ කලින් සද යන්නමට පායා තිබුනත් දැන්නම් සම්පූර්ණයෙන්ම කලු වලාකුළු වලින් වැසී ගොස් ඇත. කුඩා පදුරු තුල සැගවී සිටිනා රැහැයියන්ගේ තාදය හැර වෙනත් කිසිදු හඬක් නම් ඔවුන්ගේ කන වැකුනේ නැත.

මද දුරක් ඉදිරියට ඇදෙන විට වලව් වන්නේ සීමාවට ලගා වීමට ඔවුන්ට හැකියාව ලැබුනි.තම දරුවන් නිවසට පැමිනෙන තුරු මග බලා උන් වලව්වේ භාමිනේ කඩිනමින් වැට කඩුල්ල අසලට පැමිනියේ තම දරුවන්ගේ පමා වීම පිළිබඳව දෙස් තගමිනුයි. වලව්වේ දරුවන් වූ සපුමලී හා සුනිමල් තම මවගේ ඇනුම් පද හමුවේ හෙමිත් හෙමිත් නිවසට ගමන් කලෝය.

අවසානයේ ඉතිරි වූයේ නිමල් සහ කමල් පමනි.

ඔවුන්ගේ නිවෙස් වලට යෑමට තව යොදුනක් පමණ දුරක් ගෙවා යා යුතුයි. ඔවුන් දෙදෙනාටත්ම මෙවැනි පමා වීම් අලුත් දේවල් නොවේ. පැමිණීම පමා වීම නොව තම කටයුතු පමා වී හෝ පැමිණීමත් තමාගේ ආරක්ෂාව තමා විසින් සලසා ගන්නවා මෙන්ම මෙවැනි දේවල් වලට ඔවුන් හුරු විය යුතු බව ඔවුන්ගේ දෙමාපියන් තීරණය විශ්වාස කළ දෙයයි.

අලුතින් කතාවක් ආරම්භ කිරීමට වචන කටට ගත් නිමල් එම වචන තම මුව තුළම ගොදු කර ගත්තේ හිටි හැටියේම නැගුණු උල්ලේනියකගේ කන් බිහිරි කරවන හඬ මැද්දේය. හිතට යන්නමත් බියක් ඇතුළු වීමට පටන් ගෙන තිබූ බව වටහා ගත් මිතුරන් දෙදෙනා එකිනෙකාගේ මුහුණ බලා ගත්තේ හිතට දැනුන බිය වචන වලින් පිට කරන්නට බැරි කමටය. ඉදිරියේ දී ඔවුන් ට පසු කරන්නට තිබෙන ගමන් මාර්ගය ගැන සිහිපත් වන විටත් ඔවුන් තවත් බියෙන් ඇලී ගියෝය.

ඇත්තය. ඔවුන් ඒ පිළිබඳව බිය වීම පිළිබඳව සැකයක් නොවේ. ඉදිරියෙන් වැටී ඇත්තේ බොරළු ඇල්ලු කෙටි පාරයි. පාර දෙපස ගෙවල් කිසිවක් හෝ නොමැති යන්නමත් වැඩුණු ඝන වනාන්තරයයි. බොරළු පාර අවසන් වන්නේ ගම හරහා ගලා යන ගඟට ඉහළින් ඇති පාලම ලගිනි. ඉතින් එය එසේම වන්නේ ද නැත. එම පාලම අසලින් ආරම්භ වන ගුරු පාර වෙල් යායට හා වසර ගනනාවක් පමණ පැරණි සුසාන භූමියට මැදිවය.

බොරළු පාර ද තරතය කළ ඔවුන් දෙදෙනා පාලම මතින් ඉදිරියට ගමන් කළෝය. කවදාවත් නොමැතිව මුලු පෙදෙස පුරාම මෙතෙක් නොවූ මුසල බවකින් වෙලී යනවා ඔවුන්ට ඉවෙන් මෙන් වැටහුනි. අදුර බෝවී රාත්‍රිය කෙමෙන් කෙමෙන් බෝ වෙමින් පැවතුණි.

මහා හඬ තංවමිත් ගස් අතුටල ගැටුනු සුලග වෙල් යායේ ඇති බංඩි ගොයම් ද ස්පර්ශ කරමින් ගුරු පාරේ යන ලමුන් ද සීතල කරමින් සොහොන් පිටිය හරහා ඇදී යන්නට විය. සොහොන් බිමේ වූ සොහොන් කොන් අවස්ථාව අනුව සොහොන් බිමේ පාලු බව තවත් වැඩි දියුණු කිරීමට ඉවහල් වූහ. ඒ අතර වසර ගනනාවක් පැරති කැඩී බිඳී ගිය සොහොන් කොන් මෙන් ම, අතරින් පතර කිසිවෙකු හෝ සවස් කාලයේ දැල් වූ සොහොන් බිම එලිය කරන කුඩා ඉටිපන්දම් ද විය. අලුත වැලඳු මිනි වලවල් අසල ඇති සවරං "සිලි සිලි" හඬ තංවමිත් ලෙලදෙන්නේ සොහොන් බිමෙහි වූ නිහඬ බව බිඳින්නට මෙනි. පුදුමයනම් සියල්ල හමුවේ දෙමිතුරන් හිතේ වූ බිය සඟවා ගනිමින් තොතවත්වා ඉදිරියට ගමන් කිරීමයි.

තමුත් ඔවුන්ට වැඩිවේලාවක් ගුරු පාරෙහි තව අඩියක් හෝ ඉදිරියට ගමන් කිරීමට ඉඩ තොතබා අදුරේ සිට කෑ ගසා ගෙන ආ විශාල වවුලෙකු පියැඹුවේ ඔවුන්ගේ ඇගේ ගැවී නොගැවී ය. ඊට බිය වූ නිමල් පය පැකිලී වෙලට වැටීමට ගොස් බේරුනේ අනුතවයෙනි.

එක්වරම කමල්ගේ කත වැකුනේ සොහොන් බිමේ නිහඬ බව බිඳිමින් පැරණි සොහොන් කොතක් අසලින් තැගුනු සිහින් කෙදිරිලි හඬකි. හිතේ තරමක් බියක් ජනිත වුවත්, ඊටත් වඩා හිතේ ඇතිවූ සැකය ප්‍රමුඛ වීම නිසා ඊට කිට්ටු කර බැලීමට ඔවුන් සිතා ගත්තේය.

ඒ පිලිබඳව සෝදිසි කිරීමට ඔවුන් දෙදෙනා ගුරු පාරෙන් ඉවත්ව සොහොන් බිමට පිවිසුනේ ශබ්දය ඇසෙන දිශාවට කත යොමාගෙනයි. වඩාත් පැරැණි වූ සොහොන් කොතක් අසල තැවතුන ඔවුන් දෙදෙනාගේ ඇස් හිටිහැටියේම තතර වුනේ සොහොන් කොත පිටුපස සෙල වෙනවා දුටු සුදු පාට වායාව දෙසටයි.

අදුරේ සිටින රුව පැහැදිලි තැනක් තවත් මෙනැත රැඳී සිටීමට තරම් ශක්තියක් ඔවුන්ගේ හිතේ නොවූ බැවින් ආපසු හැරී දිවීමට පටන් ගත්තෝය. දූවත අතරතුර දී කවරෙකු හෝ උදව් ඉල්ලා කෑ ගසන හඬක් ද ඇසෙන්නට විය. නමුත් එය නොතකා ඔවුන් දෙදෙනා පසුපස නොබලා දිවිවෝය. සොහොන් කොත් වලට උඩින් පනිමින්, පෙරලෙමින්, වැටෙමින් හති දමමින් අවසානයේ ඔවුන් දෙදෙනා ගුරුපාරට සේන්දු වුණෝය. බොහෝ වේලාවක් ගතකොට ඔවුන් දෙදෙනා අවසානයේ නිවෙස වෙත ලගා විය.

මෙලෙසම දූවගෙන ගිය හොත් ගෙට ගොඩ වීමටවත් ඉඩක් නොතබා ගෙදර උන් ප්‍රශ්න කරන බව දන්නා නිසා සිදු වූ දෙය නිවැසියන්ගෙන් සැගවීමට දෙදෙනාම දුරකියා සිතා ගත්තෝය. තවද සිදු වූ දෙය ඔවුන් හා පැවසුවොත් තමන්ට දරන්නට ලැබෙන්නේ සුදු පටු ලැජ්ජාවකුත් නොවේ.

ඊට හේතුව ඔවුන්ගේ පවුල්වල උන් අවතාර හෝ භූතාත්ම යන ඒවා මිත්‍යා විශ්වාස ලෙස පිළිගැනීමට පුරුදුව සිටිය බැවිනි. ඒ හේතුවෙන් ලමුන් දෙදෙනා සාමාන්‍ය පරිදි ම නිවෙස් වලට යන්නට තීරණය කළෝය.

නමුත් නිවැසියන්ට ඔවුන්ගේ හැසිරීමේ රටාවේ වෙනදා නොවූ යම් යම් වෙනස්කම් පෙනෙන්නට විය. ඊට හේතුව තම වෙනදා තනි තනිව තමන්ගේ කාමර වල නිදාගන්නා පුතුන් දෙදෙනා කිසි දිනෙක නොමැතිව අද එකම යහනක නිදා සිටියි. විටෙක් එකෙක් තිත්දෙන් බියවී කෑ ගසන ශබ්දය ද ඇසෙයි. පාන්දර වන තුරු මෙම කාලගෝට්ටිය දිගින් දිගටම සිදුවෙමින් පැවතුනි. සියල්ල අවසානයේ බැරීම තැන මව මැතිරු පිරිත් පැත් ස්වල්පයක් ගෙන ඉසු පසු ටක වෙලාවකින් තත්ත්වය සමනයකට පත් වූහ. නමුත් එයින් නොතැවතුන නිවැසියන් දෙදෙනාම වටකරමින් ප්‍රශ්න ඇසීමට පටන් ගත්තේ වැඩි කාලයක් නොයවා ඔවුන් දෙදෙනාගෙන් ඇත්ත දැන ගැනීම පිනිසයි.

තමුත් කටක් හෙල්ලුවේ ඔවුන් දෙදෙනා නොවේ. අවසානයේ දෙදෙනාටම දෙස් පවරමින් නිවැසියන් නික්ම ගියේ ඔවුන්ගේ මුරණ්ඩුකම් පිළිබඳව මැසිවිලි තගමිනි.

පසු ද උදෑසන ඔවුන් දෙදෙනා නිවසෙන් පිටත්ව ගියේ තම මිතුරන් සමග සෙල්ලම් කිරීමට හිතාගෙනය. තමුත් සිදු වූ දේවල් ඔවුන් සමග බෙදා හදා ගැනීමට කැමැත්තක් ඔවුන් දෙදෙනා තුලම නොවුනි. පැරැණි සොහොන් බිමත්, වෙල් යායත් අතර ඇති ගුරු පාරේ ඇදෙන ඔවුන් දැන්නම් දහවල් කාලයේ දී පවා කතන්ත දෙස බැලීමට බිය වූවෝය. වෙනදා මෙන් සෙල්ලම් කර පැමිණුනත් කතන්දර ඇසීමට අබරං සීයා ලගට නොයා ඉදීමට ඔවුන් වගබලා ගත්තේය. ඊට හේතුව කතන්දර අසා නිවසට පැමිණෙන විට රූ බෝවෙන බැවිනි. තවද පෙර දින රැයේ සිදු වූ භයානක සිදු වීමට තැවත් මුහුන දීමට තරම් ශක්තියක් ඔවුන් දෙදෙනාටම නොවූවා විය හැක.

මතකයේ හැටියට සතියක පමණ සිට ඔවුන් කතන්දර ඇසීම සඳහා අබරං සීයා වෙත ගියේ නැත. ඒ පිළිබඳව ඔවුන්ගෙන් විමසා බැලීමට ද මවුපියන්ට වගතුවක් වූයේද නැත.

තමුත් කොච්චර හැංගී හැංගී වෙස් බැන්දත් තටත්ත එලක් නැත තටත්තට වත්තේ එළිපිටය යන වැකිය සතාව කරමින් ඔවුන් සියල්ලන්ගේම සගවා ගත් රහස එළිවත්තට විය. ඊට හේතුව වූයේ ඔවුන්ගේ යාබද නිවසේ සිටි සෝමපාලගේ ආගමනයත් සමගයි. මේ කිසිත් නොදන්නා ඔවුන් දෙදෙනා ඉස්තෝප්පුවට වී දැමී සෙල්ලම් කරමින් සිටියෝය.

"ඇ බං කමල් කොළුවෝ,මොකැ උබලා එදා මං කතා කරද්දින් තැහුනා වගේ කැලේ කඩා ගෙන දිව්වේ" සෝමපාල කතාව ආරම්භ කළේය.

" කවද්ද මාමේ, මතකයක් තමි තෑ තෙව" කමල් පැවසුවේ සෝමපාල මාමා විසින් පවසන්නේ තමන් දෙදෙනාට පෙර සතියේ දිනක රාත්‍රියේ සිදුවීම නොවේ යැයි අනුමාන කරමිනි.

" අෑ බොල, තොපිට මතක තැද්ද බොලා දෙන්නා කතන්ත ගාව ගුරු පාරින් යද්දි කතන්ත දිහාවට ඇවිත් මං කතා කරද්දින් කඩා බිද්ගෙන ආපහු දුවගෙන ගියේ" එදින හවස වාඩියට ගොස් රා පොදක් නොල ගා සිටි සෝමපාල පැවසුවේ ලමුන් දෙදෙනාට උපහාසයට මෙනි. ලමුන් දෙදෙනා එකිනෙකාගේ මුහුණ දෙස බලා ගත්තේ සියල්ල එලිපිටම හෙලිවෙන නිසාය.

" සෝමපාල මල්ලියේ උබට කොයිතද මුත් දෙන්නාව මුඩ්විච් උනේ" මෙනෙක් නිහඬව සිටි ඔවුන්ගේ පියා විමසා සිටියේ එම සිද්ධිය හරි හැටි තේරුම් ගැනීම සඳහාය.

" මෙහෙමයි අයියේ, මුත් දෙන්නා එදා අදුර බෝ වෙද්දි කොහෙද ගිහින් කතන්ත ලග ගුරු පාර දිගේ ඇවිත් කතන්ත පැත්තට ආවා. මං රා ඩිංගක් බිලා වැඩි වෙලා කතන්තේ සොහොන් කොතක් ලග පිටිපස්සේ වැටිලා හිටියා තැගිටගත්තවත් පත තැතුව. මං මුත් දෙන්නා කතන්ත ඇතුලේ ඉන්නවා දැකලා කතා කලා. මෙන්න එකපාරයි කතා කලේ මුත් දෙන්නා පත කඩා ගෙන දුවන්න ගත්තා." සිදු වූ දෙය සිතාහඬ මැද්දෙන් සෝමපාල විස්තර කරද්දි, නිවැසියන්ගේ උපහාසාත්මක සිතා හඬ ඊට දෙවෙනි නොවෙද්දින්, ලමුන් දෙදෙනා සිටියේ කිසිවක් කර කියා ගන්නට නොහැකිවයි.

කෙසේ නමුත් අහම්බෙන් ඔවුන්ට සිදු වූ ඇබැද්දිය නිසා දින දෙක තුනක් පමණ සිදු වූ ලැජ්ජාව විඳ දරා ගැනීමට ඔවුන්ට සිදුවිය. අවසානයේ දී වෙනදා මෙන් කතන්තර ඇසීමට යාමට ඔවුන් තීරණය කළෝය.

කාලය ගතවෙමින් තිබුණි. පසළොස්වක පෝයක් වූ හෙයින් පරිසරයේ වූ අදුර පසාරු කරමින් හඳු එළිය ගලාවින් පොළොව තෙමන්නට වූයේ අලංකාරවත් ලෙසිනි. ඉදහිට ඇඳ හැඳුනු පිති වැස්ස පරිසරය තවත් ප්‍රබෝධමත් කරයි. හෝරා දෙක තුනක් ගෙවුනේ සියල්ලෝම නින්දට යවමිනි.

කාලය ගතවෙමින් තිබුණි. පසළොස්වක පෝයක් වූ හෙයින් පරිසරයේ වූ අදුර පසාරු කරමින් හඳු එළිය ගලාවින් පොළොව තෙමන්නට වූයේ අලංකාරවත් ලෙසිනි. ඉදහිට ඇඳ හැඳුනු පිති වැස්ස පරිසරය තවත් ප්‍රබෝධමත් කරයි. හෝරා දෙක තුනක් ගෙවුනේ සියල්ලෝම නින්දට යවමිනි.

තමුත් සිරිමල් නම් සිටියේ නින්දත් නොනින්දත් අතර සටනකයි. සිරිමල් යනි කහටරූප්ප ගමේ වාසය කල හැඩිදැඩි තරුණයෙකි. මවත් ඔහුත් පමනක් සිටි මේ නිවසේ ඔහුගේ ජීවනෝපාය වූයේ ගොවිතැන උවත් විනෝදාංශයක් ලෙස බටනලා වාදනය කිරීමට ඔහු පුරුදුව සිටියේය. එය තම පියාගෙන් තමා කුඩා කාලයේදී තමාට උරුම වූවක් නිසා එය මහාර්ඝ වස්තුවක් ලෙස ආරක්ෂා කිරීමට ඔහු වග බලා ගත්තේය.

සියල්ල අවසානයේ නින්ද පරාජය වූ හෙයින් ඔහු එළියට බැස්සේ තමාගේ බටනලාව ද අතැතිවයි. වන්නේ කෙලවර ගල්කුල මත තැගුණු ඔහු එය වාදනය කරන්නට වූයේ පාලුව හා දවසේ වැඩිපල කර දැනෙන කාන්තිය මකා දැමීමේ අරමුණෙනි. කාලය ගෙවෙනවා දැනුනේ ද තැන. තමුත් ඔහුගේ බටනලා වාදනයේ නැවතීමක්ද නොමැත.

මැදියම් රැය ආරම්භ වීමට ද පටන් ගෙන තිබුනි. තමුත් සිරිමල්ට නම් ඒ පිළිබඳව කිසිදු ගාතක්වත් නොවීය. මොහොතකින් ඔහු බටනලා වාදනය මදකට නැවැතුවේ නාසයට දැනුනු මිහිරි පිටිව මල් සුවදක් හේතුවෙනි.

" මෙව්වර රැ වෙලා කොහෙත්ද මේ පිව්ව මල් සුවදක් එන්නෙ. මේ අහලකවත් පිව්ව මල් තෑ නොවැ. අනෙක් ඒ වගේ සුවදක් මට මීට කලින් කවදවත්ම දැනිලා තෑ. සමහර විට සුලග දිගේ ඇත ඉඳන් එනවා ඇති." සිතා ඔහු තැවතත් බටහලාව වාදනයට පටන් ගත්තේය.

"සලං සලං"

අහම්බෙන් කතවැකුනු පා සලඹක හඬට ඔහු නිගැස්සී වට පිට බලන්නට විය. තමුත් කිසිවෙකුත් පේන්නට නොමැත. තමුත් ඉදිරිපස බලද්දී ඔහුගේ දෑස් විශාල වූයේ ගුරුපාර දිගේ තමා වෙත ඇදෙන තාරී රූපය දෙසටයි. සුනිමල් වගී වී ඇය දෙස බලා සිටින්නට විය.

යන්නමින් විලි වැසෙන සේ ඇදගත් දුහුල් සාරියත්, කඩා හැලෙන දිය ඇල්ලක් බදු දික් වූ කෙස් කලඹත්, අහසේ දිලෙන සදුටත් වඩා රශ්මියක් විහිදුවන සුදේ සුදිවත් වතත් ඔහුගේ පිරිමි සිත සලිත කලේ පෙර නොවූ ලෙසයි. මුවැත්තියක මෙන් දිලෙන දෑස් දෙස සිරිමල් බලා සිටියේ රා බී මත් වූවා වැනි හැගීමකිනි.

තමා වෙතට ලගා වෙන තරුණිය දෙස බලා සිටින සිරිමල්ගේ රාග ගින්න දැල් වෙන්නට වූයේ ඔහුටත් නොදැනීමයි. මැදියම් රැයේ පිරිමින් සොයා පැමිණෙන කොතෙකුත් අවතාර ගැන අසා තිබුණත් ඒ කිසිවක් මේ මොහොතේ ඔහුගේ මතකයේ නොවිණි. ඊට හේතුව වූයේ ඔහුගේ දෑස් දෙක දැනටමත් ආගන්තුක තරුණියගේ ශරීරයේ සෑම තැනක්ම බලමින් මතසිත් රසවිඳින්නට පටන්ගෙන තිබූ බැවිනි.

"අඩු කුල ඉහල කුල දෙක යසට පෑහිනී

වසගෙට ගන්නෙ මාව අඩවත් දෑහිනී

රත්වුනි අහෝ! මාගෙන් රුධිර වාහිනී

උබ මගෙ පැලට එනවද රැට රත්දේහිනී

මේ පසු කැවුණු මැද්දේ ප්‍රේමේ ඔබ වුනි
හදකට හදක් නොසිතූ අයුරු යා වුනි
මැදියම ගලාවින් අදුර බෝ වුනි
රෑ හදපානෙ හැගුමත් පිබිඳ පාවුනි"

දගකාරකමට සිතට දැනෙන හැගුම් මුවින් වචන ලෙස පිටකල
සිරිමල් තමා ඉදිරියේ සිටිනා රුමත් තරුණිය මෝහිනී බව
කිසිදු දිනෙක දැන සිටියේ නැත. හේතුව ඔහුගේ සිත
හුදෙක්ම රාගයෙන් හා ආලයෙන් මුසපත් වී ඇති හෙයිනි.
තමා ලගටම පැමිණි එම තරුණිය තමාගේ අතින් අල්ලා ගත්
විට සිරිමල්ට දැනුනේ තමාගේ මුලු ශරීරයම පණ තැනී වී
යනවාක් වැනි හැගීමකි.

"එන්න යන්න මා එක්ක "යනුවෙන් සිහින් හඬින් ඇය පැවසූ
වදන් ඔහුට ඇසුනේ සිහිනෙන් මෙනි. ඒ වචන සිය ආත්මයම
පසාරු වී යන්නාක් මෙන් ඔහුට දැනුනි. වහාම ඇගේ බස්ට
අවතත වූ ඔහු ගල් කුලෙන් තැගිට ඉදිරියට ගියත් ඔහුට
දැනුනේ තමා පා වෙනවා මෙන් හැගීමකි.

ටික දුරක් තරුණිය සමග යන විට සිරිමල් නිගැස්සී ගියේ
තමාගේ කත අසලින්ම ඇසුණු ගැහැනියකගේ මර
ලතෝනියකිනි. ඔහු වට පිට බැලුවේ තමා අසල සිටි
තරුණිය කොහෙද යන්න සොයා බැලීමටයි.

තමුත් ඇය ජේත මාතයකවත් නොවේ. ඔහුගේ හිතේ නිගැස්ම
තවත් වැඩි වූයේ ඔහු දැන් සිටින්නේ කතත්ත ලගටම ඇවිත්
බව වැටහුණු විටයි. ඒ සමගම තම දෑතින් දැනුණු වේදනාව
සමගම අත බැලූ ඔහු දුටුවේ තරුණිය අල්ලා සිටි දෑතින්
නොතවත්වා රුධිරය ගලන ආකාරයයි.

සිදු වන්නේ කුමක් ද?,තමා කල යුත්තේ කුමක් ද?, යන්න
පිළිබඳව නිවැරදි අවබෝධයක් සිරිමල් තුල නොවීය.

කලයුත්තේ තවත් මෙනෙත රැඳී නොසිට පත බේරා දිවීම බව පසක් වීමට ඔහුට මද වේලාවක් ගත විය. තමුත් ඒ වන විටත් ඔහු ප්‍රමාද වැඩිය. දුවන්නට කියා ආපසු හැරුනත් දරුවෙකු ද අතැතිව තරුණිය තමා අසලටම පැමිණ අහවරය.

ඔහු අසලට කෙමෙන් ලං වන තරුණිය මොහොතින් මොහොත වෙනස් වන්නට විය. සුන්දර මුහුණේ පැත්තකම හම ඉරි ගොස් මස් පිටට පෙනෙන්නට විය. ඇස් ගෙඩි එළියට පැන කලු ඉංගිරියාව නොපෙනී ගියේය. හිසකේ අවුල් වී මුහුණේ පැත්තක් වැසී තිබුණි. පෙර තිබූ පිටිව මල් සුවද තැනි වී ගොස් තහය අකුලා ගෙන යන කුණු ගදක් හමන්නට විය. තමා දෙසට පහත් වන තරුණියගේ මුඛය දෙපස ලේ වැගිරෙන උල් දත් දෙකකි. දුවන්නට සැරසුනත් ඔහුගේ අත් හා පාද හිටි තැනම ගල්ගැසී ඇත. තමා මෝහිතීගේ බත්ධනයට අසු වූ බව ඔහු දැන ගන්නා විටත් ඔහු ප්‍රමාද වැඩිය.

ඒ සමගම ඔහුට කුඩා කාලයේදී තම පියා මෝහිතී ගැන කියා දුන් කතා එකපෙලට මතකාවර්ජනය කළේය. මැදියම් රැයේ බටහලා පිඹීම නුසුදුසු බවට පියා කල අවවාදය ද ඔහුට සිහිපත් විය. ඒ මෝහිතී බටහලා පිඹින පිරිමින්ට වඩාත් ඇල්මක් දක්වන බව පියා තමා සමග කියා තිබූ බැවිනි.

තවත් මොහොතක්වත් සිතීමටවත් ඉඩක් නොතැබූ තරුණිය ඔහුගේ ඇගට පැන ගෙල මිරිකන්නට වූයේ ඇගේ දිගු නිය වලින් ඔහුගේ සිරුර සිදුරු කරමින් අතෙක් පැත්තෙන් මතු වෙද්දීය. අවසානයේ වියරු සිතාවක් මුවගට තගා ගත් ඇ ඔහුවත් ඇදගෙන අදුර සමග සොහොන් කොන් අතරින් සැගව ගියාය.

මැදියම් ගොම්මනේ

පාලු මුසල රැක

අදන් උබ ඉන්නවලු

අනේ දරුවෙක් එක්ක

දෙපා ගෙවෙනා තුරුම

ඇවිදලත් උෟ එක්ක

හෙව්ව තරමක් අප්පා

නාම හම්බුනේ තැද්ද ?

පසු දින මුලු ගමම ගිනි ජංජාලයක් වී තිබුණි. ඒ ගමේ සිටි හැඩි දැඩි තරුණයෙකු වූ සිරිමල්ගේ අතුරුදහන් වීමත් සමගයි. ගම්වැසියෝ සියලු දෙනාම තමාට හැකි සෑම අයුරින්ම සෑම තැනකම සිරිමල් සොයා වෙහෙසෙන්නට විය. නමුත් කිසිවෙකුට කිසිදු හෝඬුවාවක් සොයා ගැනීමට නොහැකි විය.

පසු දින මුලු ගමම ගිනි ජංජාලයක් වී තිබුණි. ඒ ගමේ සිටි හැඩි දැඩි තරුණයෙකු වූ සිරිමල්ගේ අතුරුදහන් වීමත් සමගයි. ගම්වැසියෝ සියලු දෙනාම තමාට හැකි සෑම අයුරින්ම සෑම තැනකම සිරිමල් සොයා වෙහෙසෙන්නට විය. නමුත් කිසිවෙකුට කිසිදු හෝඬුවාවක් සොයා ගැනීමට නොහැකි විය.

පොලීසිය පවා මෙම අතුරුදහන් වීම සොයා බැලීමට මැදිහත් වුවත් අවසානයේ ඔවුන් ද එය අතහැර දැමුවේ එය නිශ්චල ක්‍රියාවක් වූ බැවිනි. කාලය ගත වූනේ සිරිමල් පිළිබඳ මතකය ඔවුන්ගේ නිවැසියන් අතර පමණක් ඉතිරි කරමිනි. නමුත් කමල් සහ ඔහුගේ සගයන් නම් එය ලේසියෙන් අතහැර දැමීමට උත්සුක වූයේ නැත.

හවස් වන විට ලමෝ පිරිස අබරං සීයාගේ පැල්පතට එකතු වූයේ කතන්දර ඇසීම සඳහාය.

" ඔන්න අහපල්ලා ලමයින් මං උබලට අද කියලා දෙන්න යන්නේ කළු කුමාරයා ගැන. උබලා අහලත් ඇති සමහරවිට. කළු කුමාර උප්පත්තිය ගැන ගොඩක් කතා තියනවා. මං ඒවායින් කීපයක් උබලාට කියලා දෙන්නමි."

බස්ම අසුරා දැවි සොහොනේ උපන්නේ ද ඇති දේවතා
තොස්ව කළු වන සැරසෙමින් සිට සුරන මුගුරක් ලෙළවතා
ලස්ස ගණනක් දුන්නු දෙල පුද බලා උවදුරු දුරලතා
තොස්ව මෙරගට වරෙන් සැණෙකින් සිද්ධ කළයක් දේවතා
විජය රජුට දව ගිනි කුමාරියගේ කුසින් පිළිසිඳගත් බව ද
ගිනි කුමාරියගේ කුසේ පිළිසිඳ විජය රජු හට දවෙනා
එනි ගොසින් හත් මුහුදු අතරින් දිවස් තෙදබල පෙත්වතා
ගිනි ලෙසින් මුළු ලොවේ තරයන් ඇඟ වැසි ලෙඩ කරවතා
නිති ලෙසින් ආතුරයන් රැකදෙන සිද්ධ මහා කළු දේවතා
කළු ගල් ඇල්ලෙන් උපන් බවද
වරෙක උපන්නයි කළුගල් ඇල්ලේ
සැණෙක මෙලෙක තුළ බලේ ලවුලෝ
රුවෙක ඒ අගනත් දැක සිත් ලොල්ලේ
සැණෙක වරෙන් කළු යකු තර බිල්ලේ

ඉතින් දරුවනේ කළ කුමාර උපත ගැන තවත් කතාවක්
 නියතවා. ඒ කාලෙ ගජබා රජ්ජුරුවෝත් එක්ක සොළී පුරයට
 ගියපු ගමනට නිල මහා යෝධයාත් එකතු වෙලා නියතවා. ඒ
 යෝධයාට සොළී පුරේ ස්ත්‍රී පුරයටත් නිකමට වගේ යන්න
 හිනිලා නියතවා. ඉතින් ඔහු රජ්ජුරුවෝ එහා මෙහා වෙනකන්
 ඉඳල ස්ත්‍රී පුරයට ඇතුළු වෙලා. තමුත් වෙලා නියෙන්නෙ ඔහු
 හිතෙකින්වත් හිතපු දෙයක් නම් තෙවෙයි. මේ ස්ත්‍රී පුරයේ
 හිටපු ගැහැනු කාලෙකින් පිරිමියෙක් දැකලවත් තිබුනේ නෑ. ඒ
 නිසා දැකපු සැනින් නිල මහා යෝධයාව වට කරගත්තු
 ගැහැනු ටික සිත් සේ තමාගේ කාමාශාව ඉටු කර ගත්තලු.
 එහෙම වද හිංසා වලට ලක්වෙලා අධික වෙහෙසටත්
 විඩාවටත් පත් වූ ඔහු ස්ත්‍රීන් කෙරේ වෙරයෙන් මිය ගොස්
 කළ කුමාරයා බවට පත් වූතා කියලත් විස්තර කරනවා.

එනුවර සිටිතා ලදහට පුරුෂ බසක් නැති
 දෙනුවන බස් දුන් විලසට වාසෙට ලෝභ වෙති
 දෙනුවන මල් කැකුළු සේම පියවුරු පියයුරු තලවති
 අනුවණ ලද ලියෝ ඇවිත් කුමරු බදු ගති
 බාල තරණ අගනුත් හට ඉවසනු බැරී වෙති
 රාළ කියා එකින් එකා පොර අල්ලා ගති
 දෑල වරේ වටකර ගෙන කුමරුත් ලෙව කති
 කෝලහලෙන් කුමරු මැරී වෙරයෙන් උපදිති

කළ කුමාර උපත ගැන තවත් ප්‍රසිද්ධ කතාවක් නියතවා
 දරුවනේ.

එක්තරා රජ මාලිගාවක් කුමාරිකාවක් හිටියලු. මේ කුමාරිකාව මල්වර වෙලා පලමු දවසේ ඇඳන් හිටිය කිලිටි රෙද්ද සෝදන්න බාර වුනේ මාලිගාවේ රෙදි සෝදන කාන්තාවකටලු. මේ කාන්තාව ඒ රෙද්දන් අරන් ගිහින් සෝදන ආකාරය ගසලට මුවා වෙලා එක් තරුණයෙක් බලා සිටියලු. මොහු කල්පතා කර කර ඉඳලා තියෙන්නෙ ඒ කිලිටි රෙද්දෙ අයිතිකාරියව කවදහරි තමාගෙම කරගන්නලු. තමුන් ඔහුට ඒක ඇයට කියාගන්නවත් ඉඩක් නොතබා අකාලයේ ඔහු මිය ගිහින්. පස්සෙ කාලෙක තමාගේ සිනේ ස්ත්‍රී සිරුරට තිබූ ආසාවත් සමගම කලු කුමාරයා බවට උපත ලැබුවා කියලත් කියනවා.

අධික කාමයෙන් අන්ධ වුන කලු කුමාරයා ආත්මයෙන් ආත්මයට යක්ශයෙක් වෙලා කාන්තාවත් පසු පස එනව කියල තමයි කියන්නෙ. එහෙම තරුණියන්ට බැල්ම හෙලන්න ඔහු වෙසමුනි රජුගෙන් වරම් ලබා ගෙනත් තියනවලු. තව තාන ලිං තොට ලග,පිල්ල ලග,රුස්ස ගස් යට,මංසැල් වල,රදු තොටුපොළ වල් වල,පාලු ගෙවල්,පුලුටු,මස්,බිත්තර බැඳ කා යන අවස්තා වල කලු කුමාරයා බැල්ම හෙලන තැන්ලු.

කලු කුමාර බැල්ම වැටුනට පස්සෙ උණ ගතිය,ඔල්මාදය,විකාර දෙඩවීම වැනි රෝග ලක්ශනත් ඇති වෙනවලු. ඉතින් ඒවට කරන්න කෙම් ක්‍රම ඒමත් අපේ පැරැන්නන් ලග තිබිලා තියනවා. යකිතාරං කොල ඇගේ ගා ගැනීම,යන්නු දැමීම,පිරිමි අයෙකුගෙ සරමක් ඉහ ඉද්දර තබා ගෙන තිදු ගැනීම වගේ දේවල් කරන්න පුළුවන්. එහෙනම් මං උබලට දැනගන්න ඕනෙ දේවල් ඔක්කොම කියලා දුන්නා දැන් ඉතින් ගෙවල් වලට පලයල්ලා. වෙනදා තොටු හදිසි ස්වරයකින් අබරං සීයා පැවසුවේය.

ලමෝ පිරිස නිවෙස් වලට යෑම සඳහා කඩිමුඩියේ පිටත් වන්නට විය.

එදින ද වටින් ගොඩින් අදුර ගලා එමින් තිබුණි. වෙනද තැනි තරමේ සුලගක් ගහ කොල වටා දැවටෙමින් පැවතුණි. වනාන්තරය මැද තිබෙන ගල් තලාව මත යාන්තමින් තැගෙන ගිනි මැලයක ආලෝකයක් දිස්වන්නට විය.

ලමෝ පිරිස නිවෙස් වලට යෑම සඳහා කඩිමුඩියේ පිටත් වන්නට විය. එදින ද වටින් ගොඩින් අදුර ගලා එමින් තිබුණි. වෙනද තැනි තරමේ සුලගක් ගහ කොල වටා දැවටෙමින් පැවතුණි. වනාන්තරය මැද තිබෙන ගල් තලාව මත යාන්තමින් තැගෙන ගිනි මැලයක ආලෝකයක් දිස්වන්නට විය.

" මේ වෙලාවේ කවුද මේ කැලේ මැද්දේ ගිනි මැලයක් ගහන් ඉන්නේ" සමනලී පැවසුවේ තරමක කුතුහලයෙනි.

" ඒක තමයි මාත් මේ කල්පනා කලේ. මොකද කියන්නෙ අපි ගිහින් බලමුද එතන මොකද්ද වෙන්නෙ කියලා"කමල් පැවසුවේ දගකාර හඬකිනි.

" ඒත් ගෙවල් වලින් දැනගන්නොත් අපිට ගුටි කරන්න වෙයි.අනේ මටනම් බෑ" මෙනෙක් නිහඬව සිටි සපුමලී පැවසුවේ තම මවගේ සැර පරුශ මුහුණ තමා ඉදිරියේ මැටි මැටි පෙනෙද්දීය.

"එහෙනම් ඔයාලා දෙන්න ගෙදර යන්න. අපි හතර දෙනා බලලා එන්නම් මොකද්ද කියලා." බැරීම තැන අවසානයේ නිමල් පැවසුවේය.

සුනිමල් හා සපුමලී නිවෙස් බලා ගිය අතර අනෙක් ලමුන් හතර දෙනා වනාන්තරය මැදින් කර්ද තරුණය කලේ කුතුහලය ද හිතේ එක්කාසු කරගෙනයි. නමුත් කමල් මොහොතක් මග තතර වූයේ කකුලට පැගුණු දෙයක් පිළිබඳව සෝදිසි කර බැලීමටයි.

" මේත් බටහලාවක්. තව ඩිංගෙන් මට ඒක පැහිලා කැඩිලා යනවා."කමල් කීවේ ජයග්‍රාහී විලාසයෙනි.

" මෙහෙට දෙන්න ඕන පොඩ්ඩක් බලන්න. ඒ මේක සිරිමල් අයියගෙ බටහලාවනේ. ඒත් ඒක මෙනතට ආවෙ කෝමද?." තරමක් පුදුමයෙන් මෙන් නිමල් පැවසුවේය.

" ඉස්සරහට ගිහින් බලමු සමහරවිට සිරිමල් අයියද දත් තැනෙ උඩ ඉන්නේ." එසේ පැවසූ සමතලී තැවතත් කන්ද බඩ ගාන්න පටන් ගත්තාය.

ගල් තලාවට මදක් ලං වත්ම බෙර හඬක් ඇසෙන්නට වූයෙන් ඔවුන් අසල වූ ගස් වලට මුවා වී ඒ දෙස බලා සිටියෝය.

සුදු පාටින් හැඳගත් බඩ තඩ් පිරිමි කෙනෙකු ගල් තලාව මත ගිහි මැලයක් දල්වා ගෙන එයට දුම්මල ඉසිමින් උන්නා. ඔහුගේ ඉතෝ සහ හිසෙහි රතු රෙදි ගැට ගසා ඇති අතර ඊට එපිටින් ගොක්කොල තටුවක් සාදා ඒ මත විවිධ කැවිලි, පෙවිලි,කොට්ට,පැදුරු වැනි දේවල් තබා තිබුනි. තමුත් ලොමු ඩැහැගත්වන දසුන වූයේ ගල් තලාවේ කොතක වන්නට වැනිඊ තිබූ මිනිස් ඇට සැකිලි තුන දුටු විටයි. තම සගයන්ට නිශ්ශබ්ද වන ලෙස පැවසූ නිමල් තවත් ගල් තලාව අසලට කිට්ටු වූයේ ඔවුන් කතාබහ වන දෙයක් හෝ දැන ගැනීමේ කැමැත්තෙනි.

තමුත් ඔහු ඔසවන්නට තැබූ පය තැවන පසුපසට ගත්තේ ඊලග නිමේෂයේ ගල් තලාව වෙත ඇදුනු රුව දුටු විටයි.

"අබරං සීයා,අබරං සීයා මොකද්ද මෙනත කරන්නේ."
සියල්ලන්ගේ සිත් තුල වූයේ එකම එක පැනයක් පමනි.

ගුරුත්තාත්සේ අසලට ඇදුනු ඔහු ගුරුත්තාත්සේ සමග කතාවට වැටුනි.

"ඕං අබරං උත්තැහේ,අදින් මේ සියල්ල අහවරයි. දැන් ඉතින් අපට නියෙන්නෙ අද රැයින් මේක අවසානයක් කරලා දන්න. තැන්නම් ආ පිටම අපිටම පෙරලෙන්න බැරි තැ." බඩ තඩි මිනිහා අබරං සියාට පැවසුවේ සිතා මුසු මුහුනෙනි.

" ඒක තේන්නම් ගුරුත්තාත්සේ,කොච්චර කල් බලන් හිටියද මේ දවස එතකත් උන් තුන් දෙනාම පරලොව යැව්වසින් පස්සෙ මට දැන් මගේ පලි ගැනීම සම්පූර්ණයි කියලා දැනෙනවා.ගමේ ඉන්න මෝඩයෝ ටික හිතන් ඉන්නෙ සිරිමළුයි,උගෙ අප්පයි,සියයි ඉබේ අතුරුදහන් වෙලා කියලා.මට ඕකුත්ගෙ මල කදන් දැක්කම පුදුම සතුටක් ආවෙ.ඕකුත්ට ඕම වෙලා මදි මට කරපු දේට." අබරං කියා දැමුවේ කිසිදු හිතක් පපුවක් නොමැති ගාතටයි.

" එතකොට දෙසියනේ සිරිමල් අසියා මැරිලා. එයාගෙ තාත්තයි,සියයින් මරල නියෙන්නෙ අබරං සියා දෙසියනේ මොන අපරාධයක් ද මේ". කතාව ඇසු සැනින් ලමුන් පිරිස බියෙන් සලින වී ගියෝය.

අතීතයට(වසර 40කට පෙර)

"බැහැපත් අබරං ගෙයින් එලියට. උබට තවත් මේවායි ලැගලා ඉන්න අසිනියක් තැ. ගෙවල් අස්සේ දෙපිටකාට්ටුවො නියාගෙන ඉන්න අපිට ඕනෙ තැ. පලයන් යන තැනක් මගෙ ඇස් දෙකට නොපෙනී".

උස මහන හැඩි දැඩි සිරුරකින් යුත් පිරිමි පුද්ගලයා
හසියෙන් ගිගුරුවේ මිදුලේ උන් කමිකරුවන් පිරිස ද පුදුමයට
පත් කරමිනි.

ඔහු නමින් සිරිදස වන අතර අබරං යනු ඔහුගේ බාල
සොහොයුරායි. සිරිමල්ගේ සීයා වූයේ ද සිරිදසයි. එකල
සිරිමල් උපට ලබා නොසිටි අතර සිරිමල්ගේ පියා වන
සුමනදස සිටියේ යන්නමින් දහවන විය පසු කරමිනි.
සිරිදසත්, අබරං සහ සිරිදසගේ බිරිද වන එනනාත් සමග
සුමනදසත් ජීවත් වූයේ එකම නිවසකයි. තවද සෑම දිනකම
පාහේ ඔවුන්ගේ කුඹුරු වල වැඩකටයුතු කිරීමට කමිකරුවන්
පිරිසක් ද එම නිවසට පැමිණුනෝය.

එනනා සිරිදසගේ බිරිද වූ නමුත්, අබරංගේ සිනේ ද එනනා
සිරිදස සමග විවාහ වීමට පෙර සිටම ඇය පිළිබඳව
කැමැත්තක් තිබුණේය. නමුත් ඔහු එය ඇයට ප්‍රකාශ
කිරීමටත් ප්‍රනමව එනනා තම වැඩිමහල් සහෝදරයා සමග
විවාහ වූනාය.

ඉන් ඇතිවූ සිත් වේදනාව කෙසේ හෝ විද දරා ගනිමින්
අබරං මෙම නිවසේ ජීවත් වූනේය. නමුත් ඔහුට තිතර
දෙවේලේ දකින එනනාව නම් අමතක කරන්නට නොහැකි
විය.

ඉවසීමේ සීමාව ඉක්මවා ගිය ඔහු දිනක් එනනාගෙන් ඉල්ලා
සිටියේ තමාගේ අතියම් බිරිද ලෙස හෝ තමා සමග කටයුතු
කරන්නට කියාය.

තමාගේ සහෝදරයෙකුට මෙන් තමන් කරන සැලකීම අබරං
විසින් වෙනත් විදියට වටහා ගෙන ඇති බව තේරුම් ගත්
එනනා එදින සිට අබරං සමග වැඩි කතා බහකින් තොරව

කටයුතු කලාය. නමුත් අබරං නම් බිඳක් හෝ වෙනස් වී තිබුනේ නැත. ඔහු කෙසේ හෝ උත්සාහ කළේ එනතා නමා සතු කර ගැනීමටයි. නමුත් අවසාන ප්‍රතිඵලය ලෙස ඔහුට සිදුවූයේ නමා මෙතෙක් කල් වැටී සිටි නිඅසෙන් ද පිටුවහල් වීමට සිදු වීමයි. ඊටත් වඩා විශාල පිරිසක් මැද්දේ ලැජ්ජා අපහාස් විඳි පිටවී යෑමට සිදු වීමයි.

නමුත් ඔහු පිටව ගියේ නිකන්ම නොවේ. කිසිදු ආත්මයක හෝ නොසන් සිදෙන වෛරයක්ද හිතේ කැටි කරගෙනයි. ලෙසින් ලෙසට පළි ගැනීමට ඔහු සිතා ගත්තේය.

ඇතිත් අදුරු වනාන්තරයක්. වනාන්තරය තුළ යන්නමින් විහිදෙන එළියක්. ඔව්, එය කැලෑ දේවාලයක්. නිකන්ම නිකන් දේවාලයක් නොව මිනිසුන්ගේ අයහපත උදු කරන යක්ස,භූත,ප්‍රේතයින්ගෙන් වැඩ ගන්නා අපායක් වැනි තැනක්.

වෛරයෙන් පිරී තිබූ අබරංගේ දෑස් මොහොතකට එයට යොමු වූයේ දැන් සියල්ලම අවසානයයි යන වැකිය ද මුවේ රඳවා ගනිමිනුයි.

කළු ගල් වලින් සැදී කුඩා දේවාලය දිය සෙවෙල් බැඳී තවත් ගුප්ත පෙනුමක් ලබා ගෙන තිබුනි. අවට ගස් වල කොළ වැටී දේවාලය වටා අඬියක් පමන උසට ගොඩ ගැසී තිබුණි. එය දේවාලයක් නොව ඇතමෙකු භූත විමානයක් ලෙස හඳුන්වනවාටත් සැකයක් නොවේ. එතරම් එය පිහිටා ඇත්තේ අදුර තුළ ගිලී ගෙනයි. දේවාලයේ එක්පසෙකින් ගලා එන දිය ඇල්ල මුලු පරිසරයම තවත් සිසිල් කිරීමට උත්සුක වෙයි.

කිලුටුව ගිය දේවාලය තුලින් මිනිසෙකු එළියට බැස්සේ අබරංගේ පැමිණීම පිළිබඳව හේතු විමසීමටයි. ඔහු රං බත්ධා නම් වන අතර දේවාලයේ හිමිකරු ඔහුයි. තමන්ට ඉටු විය යුතු කාරණය ගැන පැවසූ අබරං ඉල්ලා සිටියේ තම සහෝදරයාගේ විනාශය දැකීමට තමාට අවශ්‍ය බවයි.

ඒ සඳහා අවශ්‍ය කලමණා සකස් කරගත් රං බන්ධා ඉල්ලා සිටියේ ඊළඟට අවශ්‍ය කරන සතුරාගේ කෙස් හෝ නියපොතු වැනි කොටසක් තමාට ගෙනවිත් දෙන ලෙසයි. දින දෙක තුනක් ගෙවී යාමට මත්තෙන් අබරං විසින් සිරිදසගේ කෙස් ගස් දෙක තුනක් ගෙනවිත් රං බන්ධාට බාර කළේය.

ඝන වනාන්තරය තවත් කළුවර වන්නට විය.මැදියම් රැයද උදු වීමට තවත් ඇත්තේ සුළු මොහොතකි. එදින අමාවක දිනක් වූ බැවින් පරිසරය වෙනදාටත් වඩා අත්ධකාරය විසින් ගිලගන්නේය. ලොකු කුඩා වවුලන් දේවාලය තුළින් පියඹා යන්නේ ඔවුන් දෙදෙනාගේ ඇගේ ගැවී නොගැවී මෙනි. යන්නමින් දැල්වෙන මලානික පහන් දැල්ල නිසා දේවාලය තුළ පමනක් තරමක් ආලෝකමත් විය.

තමා අසල බිම රවුමක් ඇදී රං බන්ධා ඒ මැද රෙදි වලින් තැනූ බෝතික්කෙකු තබා මතුරන්නට පටන් ගත්තේය. මොහොතක් ගත වීමටත් පෙර ගස් වල වැදුන සුලග මහා රළ පෙලක් තැගෙන්නාක් මෙන් වේගයෙන් හමන්නට විය. හමා ආ සුලගට නිවෙන්නට ගිය පහන් දැල්ල රං බන්ධා පරිස්සම් කරගත්තේ මහත් ආයාසයක් දරාගෙනයි. රවුම මැද සිටිනා බෝතික්කාට පත තැනි බව සැබෑය. තමුත් එක්වරම ඇස් කරකවා බැලූ බෝතික්කා දෙස අබරං බලා සිටියේ බයෙන් බිරාන්නවය.

මැතිරීම අවසානයේ කටුවකින් බෝතික්කාගේ උදරය පසාරු කල රං බන්ධා සිරිදසගේ කෙස් රොද එතුලට දමා මැහුම් පොටවල් තුනක් පමනක් දමන ලෙස අබරංට පැවසුවේය. වෙවිලන දෑතින් එය අතට ගත් අබරං කෙස් රොද එයට දමා මැහුම් පොටවල් තුනක් දැමුවේය.

තැවතත් ගොක්කොල පිදේන්නක් දේවාලයේ මැද තැබූ රං බන්ධා ඒ මත රෙදි බෝතික්කා තබා මතුරන ගමන් කටුවකින් බෝතික්කට අතින්නට විය. ඒ වේදනාව එලෙසම පිලේ දිගා වී උන් සිරිදසට ද දැනෙන්නට විය.

වේදනාව ඉවසා ගත නොහැකිව කැලේ දෙසට දිව ගිය සිරිදස අදුර අතරින් තවත් ස්ත්‍රී රූපයක් සමග සදහටම අතුරුදහන් වී ගියේය. පසුව රත්බත්ධා විසින් එම බෝතික්කා දේවාලයේ අදුර කොනක වල දැමුවේ වියරු හිතාවක් මුවගේ රඳවා ගනිමිනුයි.

"ඕ. අබරං මම උබ කීව විදියටම වැඩේ කලා. දැන් ඉතින් සිරිදස විතරක් තෙවෙයි උගෙ පුතාත්,නාම ඉපදෙන්න හිතලවත් තැනි උගෙ මුනුබුරාත් මේ හුනියමෙන් විනාශ වෙලා යාච්.හැබැයි උගෙ මුනුබුරාගෙ මරනෙන් පස්සෙ අපි මේ හුනියම අවසන් කරන්න ඕනෙ. එදා මට උන් තුන් දෙනාගෙම ඇටසැකිලි ටික අපිට ඕනෙ කරනවා. මං උන්ව විනාශ කරන්න යැව්වේ මෝහිනී පිල්ලිය ඒකි උන් ඔක්කොම ඉවරයක් කරල දයි. උබට තේරුනා තේද අබරං." රං බත්ධා පැවසුවේ කිසි දිනෙක හෝ මිය නොයන බව සිතාගෙන වෙන්තට පුළුවනි.

තම පියාගේ අතුරුදහන් වීමෙන් පසු සුමනදස තම මවත් සමග ගම අතහැර ගියේය. තමුත් වසර 20ක් පමණ ගත වී ගියත් හුනියමනම් ඔවුන් අතැර ගොස් තිබුනේ නැත. ඒ වන විටත් සුමනදසගේ පුත්‍රයා වන සිරිමල් යාතනම් බහනෝරත කාලයට පැමිණුනා පමනි. තමන්ගේ පවුල වටා අදිසි ලෙස කරකැවෙන කුමක් හෝ ඇතැයි වැටහීමට තරම් සුමනදසට නුවණක් තිබුනේය. එහෙයින් තමා නොමැති වුවත් තම පුතුගේ ආරක්ෂාව සඳහා නොයෙක් අවවාද හා උපදෙස් ඔහු දුන්නේය. තමුත් එක්තරා අමාවක දිනකදී ඔහුත් අත්ධකාරය අතරි සැගව ගියේ පෙර කී සුදු ඇඳගත් ස්ත්‍රියත් සමගයි.

වර්තමානයට

තවත් මෙතැන කල් ගත කිරීම නුවනට හුරු නැත. ඇරන් මෙනත රැඳී සිටීමෙන් එලක් වත්තේද නැත. සිදුවන්නේ නමාට අයහපත මිසක් යහපතක් නොවේයැයි වටහා ගත් ලමුත් පිරිස තැවත් කඳු පල්ලම් බැස පාරට පැමිණුණෝය. තමුත් ලමුත් කිසිවෙකු හෝ කතාවක් නොමැත. හේතුව ඔවුන් සුදු මොහොතකට පෙර අන් විදී සිදුවීමේ කම්පනය තිසාවෙනි.

තමුත් පසු දින උදෑසන ගල්කලාවට ගොස් බැලූ ලමුත් පිරිස දුටුවේ තැන තැන විසිරුණු මිනිස් ශරීර කොටස් පමණි. ඒවා අබරං සියාගේ හා ගුරුත්තාත්සේගේ බව වටහා ගැනීමට ඔවුන්ට අපහසු වූයේ නැත. අවසානයේ ඔවුන් කරන්නට ගිය කායසී කොතැනක හෝ වරදින්නට ඇත. කෙසේ හෝ මීට අවුරුදු 40කට පෙර හුනියම පිනිස වල දැමූ බෝතික්කාට අබරං විසින් අත්වැරදීමකින් මැහුම් තුනක් නොව මැහුම් හතරක් වැටී ඇත. ඉතින් හුනියම සම්පූර්ණ වීමට ජීවිත හතරක් බිලිදීමට අවශ්‍ය වේ. තමුත් ඔවුන් ජීවිත තුනක් පමණක් දී පූජාව අවසාන කිරීමට තැන් කල නිසා හුනියම අවසානයේ ඔවුන්ටම කැරකී ඇත. ඔවුන්ට ඔවුන්ගේ පවිකාර ජීවිත් ද අහිමි වී ඇත.

කෙසේ හෝ අභිංසකයන් තිදෙනෙකුට කල විනාශය ආපිටම ඔවුන්ට ද කැරකී ගියහ. කරන්නට කියා කිසිවක් නොමැත. ඒ ඔවුන්ගේ දෛවයයි.

කර්මය විසින් දෙන ලද දඩුවමයි. තීනයට එරෙහිව යන
සියල්ලන්ටම දිනක කර්මය තීන්දු දෙන බැව් පැවසීමට තවත්
සාක්ෂි අවශ්‍ය වන්නේ ද නැත.

සමාප්තයි!.....

මම,

අභිංසා සෙව්වන්දි